TYGODNIK

PETERSBURSKI.

GAZETA URZĘDOWA KRÓLESTWA POLSKIEGO.

ROK 23.

CZĘŚĆ XLV.

PETERSBURG.

W DRUKARNI WOJENNEJ.

1852.

CZĘŚĆ XLV — № 1. ROK 23 — (1852.)

TYGODNIK
PETERSBURSKI.
GAZETA URZĘDOWA KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Wychodzi we WTORKI i PIĄTKI. Prenumerata przyjmuje się pod adresem do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, lub do Expedycyi Gazet Petersburskiego Pocztamtu, nadto we wszystkich Pocztowych urzędach w Cesarstwie i Królestwie.

Cena: ROCZNA w Rossyi z poczłą, a w Stolicy, z noszeniem do mieszkań, 15 rubli: POŁROCZNA 8 rubli srebrem.

PIĄTEK, $\frac{4}{16}$ Stycznia.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

PETERSBURG, $\frac{3}{15}$ Stycznia.

NOWINY DWORU.

W przeszłą Środę, 26 Grudnia, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny Króla Jmci Honowerskiego, Jenerał-porucznik *von-der-Decken*, opuszczając Petersburg miał zaszczyt złożyć swe pożegnanie NN. Cesarzowi i Cesarzowej JJ., oraz JJ. CC. WW. Następcy Cesarzewiczowi i WW. XX. Mikołajowi i Michałowi Mikołajowiczom.

Przez Rozkaz dzienny Cesarski w Wydziale Wojskowości, z dnia 31 Grudnia, pułk Orenburski Ułanów połączony zostaje z takiemiż pułkami J. C. W. Arcyxięcia Karola-Ferdynanda Austryackiego (Białgorodzkim) i J. C. W. Arcyxięcia Leopolda Austr. (Ukraińskim); pułk Sybirski Ułanów z takiemiż pułkami Jenerała jazdy hrabi Nikitina (Czugujewskim) i Nowoarchangelskim; pułk Ułanów Borisoglebski z takimże Nowomirgorodzkim; pułk Ułanów J. C. W. W. X. Katarzyny Michałówny z takimże Elisawetgradzkim, który przybiera nazwanie pułku Ułanów J. C. W. W. X. Katarzyny Michałówny. — Jenerał jazdy, baron *Offenberg 2*, Dowodzca dotychczasowego 2 korpusu odwodowej jazdy, mianowany Członkiem Rady Wojennej; Dowodzca dotychcz. 1 korpusu odwodowej jazdy, Jenerał-porucznik *Helfreich 1*, mianowany Dowodzcą 1 korpusu jazdy odwodowej nowej formacyi; Naczelnik dotychczasowej 2 dywizyi Ułanów, Jenerał-porucznik *Korff 1*, mianowany Dowodzcą odwodowej dywizyi Ułanów; Dowodzca 1 brygady dotychcz. 1 dywizyi Ułanów, Jenerał-major *Swołyński*, mianowany Dowodzcą 1 brygady 6 dywizyi lekkiej jazdy; Dowodzca 1 brygady dotychcz. 2 dywizyi Ułanów, Jenerał-major *Bobylew*, mianowany Dowodzcą 1 brygady dywizyi odwodowej Ułanów; Dowodzca 2 brygady dotychcz. 2 dywizyi Ułanów, Jenerał-major *Władisławlewicz*, mianowany Dowodzcą 2 brygady dywizyi odwodowej Ułanów; Dowodzca 2 brygady 3 dywizyi lekkiej jazdy, Jenerał-major *Burghardt*, zaliczony zostaje do Sztabu Czynnej Armii; Dowodzca dotychcz. 1 brygady 6 dywizyi lekkiej jazdy, Jenerał-major *Bark-Pietrowski*, mianowany Dowodzcą 2 brygady 3 dywizyi lekkiej jazdy; Naczelnik dotychcz. 1 dywizyi Konnej artylleryi, Jenerał-major *Mitton*, mianowany Naczelnikiem 1 dywizyi Konnej artylleryi nowej formacyi; Naczelnik dotychcz. 2 Konno-artylleryjskiej dywizyi, Jenerał-major *Knorring 3*, mianowany Naczelnikiem 2 Konno-artylleryjskiej dywizyi nowej formacyi; Naczelnik dotychcz. Konno-artyl. dywizyi, Jenerał-major *Komsin*, oddany w rozporządzenie Inspektora całej Artylleryi; Jenerał-porucznik *Pillar-von-Pilchau*, Naczelnik dotychcz. 1 dywizyi Ułanów i Jenerał-majorowie: baron *Kaulbars 2*, Dowodzca dotychcz. 2 brygady 1 dywizyi Ułanów i *Stobbe*, Dowodzca zwiniętego pułku Ułanów J. C. W. W. X. Katarzyny Michałówny, zaliczeni zostają do jazdy.

— Przez Rozkaz dzienny Cesarski w Wydziale służby Cywilnej, z d. 23 Grudnia, pełniący obowiązki Ober-Sekretarza 1 Depart. Rządzącego Senatu, Radzca Kollegialny Kamer-junker *Arcimowicz*, podniesiony został, za odznaczającą się służbę, do rangi Radzcy Stanu.

— Przez Reskrypta Cesarskie, najłaskawiej mianowani kawalerami orderów: Św. Alexandra Newskiego, (19 Grudnia), Członek Rady Państwa, Jenerał-adjutant, Jenerał-porucznik *Annienkow 2*; — Orła Białego, (6 Grudnia), Naczelnik 5 dywizyi lekkiej jazdy Jenerał-porucznik *Pawliszczew*; — Św. Anny 1 klassy, (tegoż dnia), Naczelnik Artylleryi Gwardyjskiej, Jenerał-major orszaku J. C. Mości

Merchielewicz i Marszałek Gubernijalny Ekaterynosławski, Rzeczywisty Radzca Stanu baron *Franck*.

— Przez Reskrypta Cesarskie z dnia 6 Grudnia, najłaskawiej mianowani kawalerami orderów: Św. Włodzimierza 2 klassy, Jenerałowie-porucznicy: Naczelnik 2 dywizyi Kirysyerów, baron *von Vietinghoff 1*; Naczelnik 2 dywizyi Ułanów *Korf 1*, i Ober-kwartermistrz oddzielnego korpusu Kaukazskiego, Jenerał-major orszaku J. C. Mości *Wolff 1*; — Św. Anny 1 klassy z koroną, Prezes Kommisyi Sądu Wojennego, zostającej przy Ordonanshauzie Petersburskim, Jenerał-porucznik *Diterichs 1* i Dowodzca 2 brygady 2 dywizyi Kirysyerów, Jenerał-major *Masłow*; — Św. Anny 1 klassy, Towarzysz Ministra Sekretarza Stanu Królestwa Polskiego, Rzeczywisty Radzca Stanu hrabia *Goleniszczew-Kutuzow*; Rzeczywiści Radzcy Stanu, Gubernatorowie Cywilni: Twerski *Bakunin* i Archangelski *Frybes*; — 2 Grudnia, Św. Stanisława 1 klassy, Jenerał-majorowie: Dowodzca 2 brygady 4 dywizyi lekkiej jazdy *Friedericks* i Dowodzca 1 brygady 12 dywizyi pieszej *Wołodimirow 1*.

— Przez Reskrypt N. Cesarzowej Jmci, z dnia 5 Grudnia, Pani *Filosofow*, małżonka Jenerał-adjutanta, mianowana została Damą orderu Św. Katarzyny 2 stopnia.

— Dyrektor Departamentu Skarbu Państwa, Radzca Tajny *Kniażewicz*, miał szczęście otrzymać tabakierę brylantową z wizerunkiem N. Cesarza Jmci, przy najłaskawszym Reskrypcie z dnia 6 Grudnia.

— Liczący się w Armii Jenerał-porucznik *von Ammont* otrzymuje dymissyą, dla słabości zdrowia, z mundurem i pensyą.

Rozkaz dzienny Głównozarządzającego Wydziałem Dróg Kommunikacyj i Budów Publicznych, z dnia 23 Listopada 1851 roku, № 223.

«N. Cesarz Jmć Najwyżej rozkazać raczył:

1.) Zbudować drogę żelazną pomiędzy S.-Petersburgiem i Warszawą.

2.) Drogę tę mianować *Drogą Żelazną S.-Petersbursko-Warszawską*.

3.) Roboty rozpocząć wraz z rokiem 1852 i jednoczasowie od Petersburga i od Warszawy.

—

Zarząd tej drogi polecam Towarzyszowi Głównozarządzającego Wydziałem Dróg Kommunikacyj i Budów Publicznych, Jenerał-majorowi Inżenierów *Gerstfeldowi*.

Cały zarząd robót rozdziela się na ośm Działów.

Pierwszy Dział od S.-Petersburga do Ługi ma wiorst 127½.

Drugi Dział od Ługi do Pskowa 128¼.

Trzeci Dział od Pskowa na Ostrów do Rzeżycy 154½.

Czwarty Dział od Rzeżycy do Dynaburga 82¼.

Piąty Dział od Dynaburga do Wilna 146.

Szósty Dział od Wilna do Grodna 136.

Siódmy Dział od Grodna do Białego Stoku 72⅞.

Osmy Dział od Białego Stoku do Warszawy 163¼ wiorsty.

Zostają mianowani Naczelnikami Działów wszelkich robót Drogi żelaznej:

Pierwszego — Podpułkownik Inżenierów *Alexiejewski*.

Drugiego — Podpułkownik Inżenierów *Hofmeister*.

Siódmego — Podpułkownik Inżenierów *Grave 1*.

Osmego — Podpułkownik Inżenierów *Meinhardt*.

Zostają mianowani Budowniczemi mostów:

W Dynaburgu, na rzece Dźwinie Zachodniej, Podpułkownik Inżenierów *Żurawski*.

W Wilnie, na rzece Wilii, Podpułkownik Inżenierów *Krutikow*.

Zostają przeznaczeni do Zarządu robót S.-Petersbursko-Warszawskiej Drogi żelaznej.

Porucznicy Inżenierów: *Pawłowski 2*, *Peters* i *Szpilew*.

Podporucznicy Inżenierów: *Liwański* i *Ridel*.

Chorąży Inżenierów *Loewström*.

Podpisał: Jenerał-Adjutant hrabia *Kleinmichel*.

—

Departament Poczt ogłasza, że na stacyi drogi żelaznej Petersbursko-Moskiewskiej, w Petersburgu, urządzony został oddział Poczty, gdzie listy, do Moskwy i dalej, które w samym Pocztamcie są tylko przyjmowane do godziny 9 rannej, będą przyjmowane, dla odesłania koleją żelazną, codziennie do godziny 10 rannej.

— Umarł tu w Petersburgu, 23 Grudnia, Vice-admirał *Suszczow*.

NOWINY Z KAUKAZU.

«Po zamknięciu kampanii letniej, spokojność powszechna nie była naruszona, jak tylko przez nieprzyjacielskie postępowanie pewnych aułów, których mieszkańcy wprędce też zostali ukarani.

Vice-admirał *Sierebriakow* zebrał w Noworossyjsku, na wschodniém wybrzeżu Morza Czarnego, 4,000 piechoty, i przeniknąwszy do doliny Adahum, pozostał przez dni dziewięć w samém sercu kraju Natuchais. Osady, które się poddały, zostały oszczędzone; inne spalone. Pomimo oporu buntowników, nasza strata ogranicza się do 2 zabitych i 28 ranionych.

Na lewém skrzydle linii Kaukazskiaj Jenerał-porucznik *Krukowski* nie mniejszy osiągnął skutek w poruszeniu które dokonał 16 Listopada, z 3 bataljonami piechoty, 5 szwadronami kozaków i 7 działami, ku aułowi Dachip Irsau, leżącemu u brzegu rzek Sundży i Arguna. To zbiegowisko zostało do szczętu zniszczone. Prócz 24 jeńców, nieprzyjaciel stracił mnóstwo zabitych i ranionych. Nam zabito 3, a raniono 70; w tej liczbie 7 oficerów.

Wkrótce potém zatargi między Szamilem i Hadżi-Muradem skłoniły tego ostatniego do szukania naszej opieki.

Fligel-adjutant J. C. Mości, Pułkownik xiążę Woroncow, powziąwszy wiadomość, że Hadżi-Murad znajduje się na prawym brzegu Arguna, wysłał naprzeciw niemu trzy roty piechoty, z któremi najzuchwalszy i najbardziej przedsiębier-

czy z naibów, przybył 20 Listopada do fortu Wozdwiżeńskiego, gdzie dopełnił swe poddanie się.

Wielkie znaczenie Hadżi-Murada w górach nadaje szczególną ważność temu wypadkowi.»

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa, 29 Grudnia 1851 r.

Rozkazy do Zarządu Cywilnego Królestwa Polskiego, z dnia 30 Listopada (12 Grudnia) 1851 r.

Przez rozporządzenia Kommisyj Rządowych i władz oddzielnych,

W Wydziale Kommisyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, w Zarządzie Zakładów Dobroczynnych, mianowani: Sztabs-Lekarz, Radzca Honorowy Leon Ossowski, Lekarzem Szpitala św. Trójcy w Piotrkowie; Właściciel dóbr Roman Bukowski, Poborca Kassy powiatu Olkuskiego Jan Jagielski, Rachmistrze tegoż powiatu: Leon Masło i Bonifacy Machnicki, Członkami Rady Opiekuńczej Zakładów Dobroczynnych powiatu Olkuskiego; Pisarz Sądu Pokoju Okręgu Bialskiego Jan Jasieński, Członkiem Rady Opiekuńczej Zakładów Dobroczynnych powiatu Bialskiego; Właściciel dóbr Władysław Rulikowski, Prezydującym w Radzie Opiekuńczej Zakładów Dobroczynnych powiatu Hrubieszowskiego; Właściciele dóbr: Edward Borman i Wincenty Grzymała, Właściciel Apteki Józef Kalicki, mieszkaniec miasta Hrubieszowa Michał Jakubowski, i Podsędek Sądu Pokoju Okręgu Hrubieszowskiego Ludwik Juściński, Członkami tejże Rady.

—

Najjaśniejszy Pan mianować raczył kawalerami orderu Św. Anny 2 klassy z koroną, Pułkowników: Garbunowa, Dowódzcę Warszawskiego Artylleryjskiego Arsenału konstrukcyjnego; Powało-Szwejkowskiego, zostającego do szczególnych poleceń przy Naczelniku Okręgu 3 Żandarmów; oraz Pułkowników: Metika, Dowodzcę Arsenału Okręgowego Zachodniego, i Kopiewa, zostającego do szczególnych poleceń przy Sztabie Głównym Armii Czynnej; Radzcę Stanu xięcia Alexandra Wołkońskiego Szambelana Dworu, zostającego do szczególnych poleceń przy Głównodowodzącym Armiją Czynną: Urzędnika 5 klassy Tunoszeńskiego, Członka Ogólnego Zebrania Zarządu Jeneral-Intendenta Armii Czynnej: Radzców Kollegialnych: Gerasimowicza, Młodszego Ordynatora Szpitala Wojskowego w Warszawie; Malickiego, Starszego Ordynatora Szpitala Wojskowego w Kielcach; Radzców Dworu: Prawednikowa, Naczelnika Stołu w Dyżurstwie Głównem Armii Czynnej, i Twerdochlebowa, Głównego Inspektora Magazynów Prowiantowych gubernii Warszawskiej.

— N. Pan mianować raczył kawalerami orderu Św. Włodzimierza 3 klassy, Jenerał-Majora Jolszyna, z korpusu 3 Żandarmów, Prezydującego w Kommisyi Śledczej, ustanowionej przy Głównodowodzącym Armiją czynną Namiestniku Królestwa.

— N. Pan, przychylnie do wstawienia się JO. Xięcia Namiestnika Królestwa, Najmiłościwiej dozwolić raczył znajdującemu się we Francyi wychodźcy Polskiemu, Wincentemu Kwiatkowskiemu, powrócić do Królestwa Polskiego, bez pozostawienia mu atoli prawa legitymowania się z pochodzenia szlacheckiego i bez powrócenia mu skonfiskowanego na rzecz Skarbu majątku.

— N. Pan, w skutek przedstawienia JO. Xięcia Namiestnika Królestwa, raczył Najłaskawiej wyznaczyć kwotę rubli srebrem 1578 kop 38 na wyrestaurowanie kościoła i zabudowań klasztornych Zgromadzenia Xięży Karmelitów we wsi Lipie powiecie Warszawskim.

— N. Pan raczył Najłaskawiej dozwolić Członkowi Rady Wychowania Publicznego w Królestwie Polskiém, Leopoldowi Sumińskiemu, przyjąć ofiarowany mu tytuł Członka Korrespondenta Towarzystwa Naukowego Uniwersytetu Krakowskiego.

— N. Pan Najmiłościwiej udzielić raczył pensyą emerytalną wdowie i dzieciom pozostałym po zmarłym Józefie hr. Hauke, Jenerale-majorze z orszaku J. C. Mości, przypadającą na młodszego syna jego Józefa hr. Hauke, Kamerpazia, i która ma być temuż wypłacaną aż do otrzymania przez niego rangi Sztabs-oficerskiej.

— N. Pan, Ukazami Najwyższemi na dniu 5 (17) Września i 19 Września (1 Października) r. b. wydanemi, odmówił łaski odwołującym się do niej: 1.) Rochowi Ciesielskiemu, za rozmyślne zabójstwo na własném dziecku spełnione, na pozbawienie wszelkich praw i zesłanie do robót ciężkich w kopalniach na czas nieograniczony, ze wszystkiemi skutkami tej kary skazanemu; — 2) Józefie Makowskiej, za rozmyślne zabójstwo własnego dziecka, na pozbawienie wszelkich praw i na zesłanie do robót w zakładach fabrycznych na czas nieograniczony skazanej.

— Gdy w obecnym czasie nadsyłanie dzieł literackich i artystycznych Jego Cesarsko-Królewsko-Apostolskiej Mości Cesarzowi Austryackiemu, z Państw Zagranicznych, staje się coraz liczniejszém, przeto z upoważnienia nadanego mi przez C. K. Ministerstwo Spraw Zagranicznych, zawiadamiam osoby interesowane, że do każdego przesłania takiego dzieła J. C. K. Mości, ma być wprzód wyjednane Najwyższe pozwolenie, za pośrednictwem właściwego Poselstwa. Wszystkie dzieła z pominięciem tego przepisu przesłane, nietylko nie będą uwzględnionemi, ale nadto zostaną bezwarunkowo nadsyłającym na ich koszt zwracane. — Konsul jeneralny C. K. Austryacki w Królestwie Polskiém, *de Hein-Valdor*.

— Jedyny wielki medal na wystawie tegorocznej w Londynie dla wyrobu fortepianów przeznaczony, nazwany Council-Medal, pozyskał Erard, w podwójnym charakterze fabrykanta dwóch krajów, Francyi i Anglii. Podając to do wiadomości ogółu, uważamy za rzecz zbyteczną zapuszczać się w wyszczególnianie zalet instrumentów jego; poznała bowiem i oceniła je dostatecznie publiczność nasza muzykalna na ostatnich koncertach w Warszawie dawanych, a zdanie

powszechne zatwierdziła Kommisya rozpoznawcza wielkiej wystawy przemysłowej w Londynie. P. Erard, utrzymujący składy swoich fortepianów w każdym kraju europejskim, oddał nam wyłącznie sprzedaż tychże instrumentów w Królestwie Polskiém, oraz gubernijach Wileńskiej, Grodzieńskiej Kijowskiej, Wołyńskiej. Celem więc ułatwienia publiczności ostatnich dwóch prowincyj nabywania fortepianów z naszego składu, poruczyliśmy sprzedaż takowych PP. Augustowi Mrongowius w Wilnie, i braciom Więckowskim w Mińsku, u których fortepiany paryskich i niemieckich fabryk, jakie w naszym magazynie w Warszawie ciągle utrzymujemy, *po cenach tu praktykowanych* zamawiane być mogą.

Herman i *Hampel*

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

NIEMCY.

WIEDEŃ, *25 Grudnia.* Donoszą, że w tych dniach Xiążę de Bordeaux (Hrabia de Chambord) wróci do Frohsdorff, a w pierwszej połowie Stycznia uda się do Wenecyi, gdzie, jak zwykle, przepędzi zimę.

— *27 Grudnia.* Ostateczna ugoda zawarta została między Rządami naszym i Papiezkim w rzeczy należnego od tego ostatniego wynagrodzenia za koszta utrzymywania korpusu Austryackiego w Państwie Papiezkiém. Wynagrodzenie to wynosi rocznie 500,000 florenów.

Wiedeń, 28 Grudnia. (Depesza telegr., odebrana w Berlinie.) Minister Skarbu Austryacki, P. von Kraus, usunął się, a na jego miejsce mianowany P. Baumgärtner.

— *29 Grudnia.* Połączenie w osobie P. Baumgärtner Ministerstw Skarbu i Handlu uważane tu jest za wypadek mający wielkie znaczenie z tego względu, iż wykazuje jedność polityki Celnej i Handlowej Austryackiej.

— *31 Grudnia.* Ugoda handlowa zawarta została między Austryą i Portą Ottomańską.

— Listy z Kairu donoszą, że J. C. Wysokość Xiążę Leuchtenbergski tam przybył i był przyjęty ze wszystkiemi honorami. Vice-Król oddał w rozrządzenie Xięcia, dla odbycia podróży po Nilu do Górnego Egyptu, wspaniale urządzony statek parowy.

— Prócz kilku gazet niemieckich, w tej liczbie Gazety Powszechnej Lipskiej, zakazane zostały w Austryi od Nowego Roku gazety Piemontskie *Risorgimento* i *Croce di Savoja*.

Wiedeń, 1 Stycznia 1852. (Przez telegraf.) Wyrokiem Cesarskim, Konstytucya 4 Marca, oraz stojące z nią w związku Prawa zasadnicze zostały zniesione, a natomiast postanowione zasady nowej organizacyi Państwa.

— Jest mowa o zaciągnieniu nowej pożyczki, i sadzą że ta okoliczność była powodem do wzięcia dymissyi przez byłego Ministra Skarbu, P. Kraus. Nowy Minister będzie tylko miał część administracyjną w swém ręku; zaś operacye kredytowe będą powierzone innemu dygnitarzowi. Pogłoska o znaczném zmniejszeniu Armii staje się coraz do prawdy podobniejszą.

(Dowiadujemy się, że Sądy Przysięgłych będą zniesione, a procedura kryminalna i ustne rozprawy zachowane. Jednostajne kodexa, cywilny i kryminalny, będą stopniowo wprowadzone we wszystkich prowincyach (Kronländer).

Triest, 28 Grudnia. (Dep. telegr.) Wczora przybyła tu poczta wschodnio-indyjska, idąca lądem do Londynu (overland mail). Rozeszła się wieść, że powstańcy Chińscy ukazali się przed Pekinem, że Cesarz Chiński ratował się ucieczką i abdykował, i że dowodzca powstańców wstąpił na tron.

BERLIN, *1 Stycznia 1852.* W dniu 29 zeszłego Grudnia, baron Budberg, Poseł nadzwyczajny i Minister pełnomocny Rossyjski przy Dworze tutejszym, miał zaszczyt złożyć Królowi Jmci swoje listy wierzytelne.

— *4 Stycznia.* Król Jmć przyjął dymissyą Ministra Wojny, jenerał-porucznika Stockhausen, i polecił zarząd tego Wydziału jenerał-majorowi Wangenheim, Dyrektorowi służby ogólnej.

— Traktat zawarty przez Prussy w imieniu Zollwereinu z Hollandyą podpisany został w Berlinie 31 Grudnia.

WEIMAR, *22 Grudnia.* Lady Augusta Gordon Lennox, córka Xięcia Richmond, zaślubiona w dniu 27 Listopada Xiążęciu Wilhelmowi, starszemu synowi Xięcia Bernarda Saxe-Weimarskiego, mianowana została przez J. K. Wysokość Wielkiego Xięcia Panującego Saxe-Weimar, hrabiną Darmberg.

DANIJA.

KOPENHAGA, *22 Grudnia.* Następne zmiany zaszły w Dyplomacyi tutejszej: Poseł w Stockholmie, szambelan de Bille, przeniesiony został na takąż posadę do Londynu; Poseł w Berlinie, hrabia de Plessen — do Stockholmu, a sprawujący interesa w Londynie, szambelan de Bjelke, mianowany Ministrem w Berlinie.

— Jutro odbędzie się w tutejszej stolicy ciągnienie ostatniej loteryi; takowa następnie zostanie zabroniona w całém Królestwie.

ANGLIJA.

LONDYN, *27 Grudnia.* Na posiedzeniu Rady Tajnej, odbytej wczora w Zamku Windsor, Lord Granville złożył zwykłą przysięgę, i z rąk Królowej Jmci odebrał wielką pieczęć Wydziału Spraw Zagranicznych.

— Gazety angielskie zawierają następne szczegóły biograficzne o nowym Ministrze Spraw Zagranicznych:

«Granville (Jerzy Leweson Gower), drugi z rzędu Hrabia Granville, urodził się w roku 1815, odbył nauki i otrzymał stopnie w Christ-Church, w Uniwersytecie Oxfordskim, przez krótki czas zostawał przy Poselstwie Wielkobrytańskiém w Paryżu, poczém był Podsekretarzem Stanu do Spraw Zagranicznych. Mianowany Kommisarzem do Dróg żelaznych w 1846, w tymże roku, kiedy odziedziczał tytuł Hrabi; Wielkim Łowczym Królowej w Lipcu 1846, Vice-prezesem Rady Handlowej w 1848; obrany deputowanym z Morpeth

w 1837, był nim aż do roku 1840; następnie obrany na Parlament z Lichtfield, pozostał od 1841 po 1847; był Deputowanym Namiestnika hrabstwa Shropshire w 1846; mianowany Sekund.majorem Wojska ziemskiego czyli milicyi (yeomanry) w Staffordshire w 1848; nadto był Prezesem Rady Kommisyi Królewskiej do urządzenia ostatniej Wystawy. Pierwszy tego imienia hrabia był znakomity dyplomata. Był to stryj drugiego z rzędu Xięcia Sutherland, znany przez długi czas pod imieniem Lorda Granville Leweson Gower.

— Lord Stanley of Alderley wziął dymissyą od urzędu Podsekretarza Stanu do Spraw Zagranicznych.

— Piszą z Paryża do Gazety Powsz. Augsburskiej, że P. de Persigny i jego zwolennicy nie przestają namawiać Ludwika Napoleona, iżby korzystając z przyjaźnych okoliczności ogłosił się Cesarzem, ale ten pozostaje niezachwianym w swém postanowieniu. Taż korrespondencya zapewnia, że spółcześnie z ogłoszeniem Konstytucyi, Prezes Rplitej przesłał wszystkim Monarchom Europy manifest tyczący się tego przedmiotu; treść wszakże tego manifestu nie jest wiadoma.

— Podług korrespondencyi gazety *Times*, znaczna summa pieniędzy, wysłana do Węgier przez propagandę rewolucyjną Londyńską, wpadła w ręce Policyi Austryackiej. Dokonano poszukiwania u jednego bankiera w Pesth, którego posądzano o pośrednictwo w tych przesyłkach pieniężnych, ale nic nie odkryto. Jest wielkie do prawdy podobieństwo, że summy te były przewiezione przez podróżujących anglików. Rozkazy zostały wydane, iżby na przyszłość podróżni angielscy poddani byli pod ścisły nadzor.

— Jedna gazeta wykazuje szczególny stosunek między godłami herbów Lorda Palmerston i jego następcy. Na tarczy pierwszego napisano: *Flecti non frangi* (uginam się, lecz nie łamię), godło zaś herbu lorda Granville jest *Frangas non flecter* (łam się, lecz nie uginaj).

Londyn, *30 Grudnia*. Sądzą, że Parlament zbierze się przed zwykłą epoką poświątecznej kadencyi, a to z powodu zaszłej zmiany w Gabinecie. Pierwsze posiedzenia będą nader zajmujące; wszyscy są ciekawi widzieć, jaką postawę Lord Palmerston przybierze, szczególniej w rzeczy stosunków naszego Rządu z nowym Rządem Francyi. Cała oppozycya uważa już go jako swego przywodzcę, i partye ubiegają się o to, iżby go mieć na czele.

— Wiadomość o abdykacyi Cesarza Chińskiego na rzecz Przywodzcy powstania, potomka dawnej dynastyi Ming, przywieziona została do Darschiling przez jednego Lamę Tybetańskiego. Wiadomość ta zawsze jeszcze potrzebuje potwierdzenia.

— Potwierdza się wieść o wyprawie z Kalifornii na wyspy Sandwich. Celem jej ma być ogłoszenie Rplitej na tych wyspach i wprowadzenie Konstytucyi, dopuszczającej handel murzynów. Obawiają się, iżby z tego powodu nie przyszło do kroków nieprzyjacielskich z eskadrą francuzką, stojącą w porcie Hawaii.

Londyn, *1 Stycznia*. Prezydencya Biura Handlu, którą dotąd zajmował lord Granville, została ofiarowana lordowi Stanley of Alderley, który z powodu ostatniej zmiany wziął dymissyą od urzędu Podsekretarza Stanu do Spraw Zagranicznych.

— Duchowieństwo Irlandzkie zaczyna już przyprowadzać do skutku postanowienia Thurles'skiego Soboru, i usuwać się od wszelkiego udziału w nauczaniu po szkołach katolickich Rządowych. Kilku xięży opuściło już swoje nauczycielskie posady.

Londyn, *3 Stycznia*. Podług *Morning-Advertiser*, Pierwszy Minister, lord John Russel, znajduje się w wielkim kłopocie; z jednej strony spotyka trudności ku zapełnieniu posad które zawakowały w Gabinecie, a z drugiej chodzi mu o utrzymanie obecnych Członków, z których niektórzy chcą wyjść do dymissyi. Rada Gabinetowa, zwołana na przyszły Czwartek do Windsor, ma na celu uprzątnienie tych trudności.

Korfu, *22 Grudnia*. (Depesza telegr.) Dekretem Królewskim Parlament Joński został rozwiązany.

FRANCYA.

PARYŻ, *30 Grudnia*. Prassa Departamentowa dobrze zrozumiała, że pomimo trudności położenia trzeba pozostać pod bronią i wojować w obronie zasad społeczeńskiego porządku. W ostatnich czasach armija z dziwną odwagą i karnością zniszczyła Socyalizm, który był podniosł głowę po miastach i wsiach naszych. Pozostaje jeszcze wytępić go w ideach, w obyczajach, w instytucyach rewolucyjnych, i to jest prawdziwém posłannictwem prawej peryodycznej prassy.

— Monitor urzędowy zawiera Dekret Prezesa Rplitej stanowiący, że wypadek głosowania w dniach 20 i 21 Grudnia ma być ogłoszony i afiszowany we wszystkich gminach Francyi, oraz ma być wyprawiony obchód uroczysty w dniu 1 Stycznia 1852 roku we wszystkich miastach stołecznych Departamentowych, a w Niedzielę, 11 Stycznia, po wszystkich gminach Francyi. Hymn *Te Deum laudamus* będzie odśpiewany we wszystkich kościołach.

— Zajmują się czynnie utworzeniem Dworu wojskowego przy Ludwiku-Napoleonie, który, przyjmując powinszowania w pałacu Tuileries w dzień Nowego Roku, pragnie być otoczony licznym sztabem. Mówią też o wielkim balu, który Prezes zamierza dać w tymże pałacu pod koniec Stycznia.

— Dekret 8 Grudnia o wyrugowaniu z Paryża wszystkich wyzwoleńców z galer, którym pobyt w stolicy został wzbroniony, wykonywa się z największą ścisłością. Już przeszło 500 opryszków tego rodzaju uwięziono i odesłano do Brest, zkąd odwiezieni będą do Kayenny, gdzie się zakłada osada karna, na wzór podobnych osad angielskich na Oceanii.

— Twierdzą, że Hieronim Bonaparte otrzymał urlop na sześć miesięcy i wyjedzie w daleką podróż; syn jego, Napoleon, nie chciał ojcu towarzyszyć.

— Monitor urzędowy z dnia 29 Grudnia zawiera następujący programmat:

«31 Grudnia, o godzinie 8 wieczorem, P. Prezes Rzeczypospolitej będzie przyjmował w pałacu Elysée Kommisyą Doradczą, która mu przedstawi protokół obliczenia głosów, danych przez Lud Francuzki w dniach 20 i 21 Grudnia.

«P. Prezes Rplitej będzie przyjmował tegoż wieczora Ciało Dyplomatyczne, Duchowieństwo i Konsystorze.

«W dniu 1 Stycznia będzie dano ognia z dział w hotelu Inwalidów, po dziesięć razy na każdy miljon głosów twierdzących.

«O wpół do 12-ej, *Te Deum laudamus* będzie odśpiewane w kościele katedralnym Najświętszej Panny Paryskiej.

«P. Prezes Rplitej będzie się znajdował na *Te Deum*.

«Przyjęcia urzędowe Ciał ukonstytuowanych, delegowanych od Departamentów i Okręgów, władz cywilnych i wojskowych będą miały miejsce po *Te Deum*, w pałacu Tuileries.

«Wieczorem gmachy publiczne będą oświetlone.»

— Partya od 600 ludzi, już zbiegłych z galer, już uwolnionych, ale nieprawnie przebywających we wzbronionych im do pobytu miejscach, posłana została do portu Brest, zkąd niezwłocznie będzie wyprawiona do Kayenny. Inni przestępcy tejże kategoryi, pojmani na prowincyach, będą wysłani też przez Brest do Guyany.

— Piszą z Draguignan, pod d. 24 Grudnia: «Banda od 200 powstańców, zatrzymana podczas ostatnich rozruchów, wysłana została do więzienia w Toulon.

«Spokojność nakoniec zupełnie została przywrócona w Departamencie du Var. Bandy, które ją naruszały, uciekły co najśpieszniej za granicę. Wielu z powstańców udało się przebyć Esterne i Var. Spodziewali się oni być mile przyjętymi od demokratów w Nice i pędzić słodkie życie w ich gronie, ale karabinjery piemontscy i 500 ludzi piechoty, rozstawieni nad granicą, powitali ich tak, jak powstańcy zasługiwali. Wszyscy zostali schwytani i odprowadzeni pod areszt do Mondovi, Montalban, Oneille, a ztamtąd do Novarry.

«Pod wsią Ascros wzięty przez karabinjerów *Wódz naczelny armii demokratycznej*, jego Szef Sztabu i Główny Doktor.»

— P. Wiktor Hugo został aresztowany przez Policyą Belgijską w Bruxelli, pod fałszywém nazwiskiem Jakuba Gauvin.

Stawiony przed Prokuratorem, pod oskarżeniem przybrania fałszywego nazwiska, odpowiedział, iż użył cudzego pasportu uciekając z Paryża, gdzie był sądzony na gardło, za należenie do Komitetu Oporu, utworzonego w dniu 2 Grudnia przez partyą Góralów. Niewiadomy jest ostateczny wypadek tego processu.

— Umarł w Hollandyi sławny demagog, sierżant Boichot.

— Xiążę de Guiche, świeżo mianowany Ministrem Francuzkim w Cassel, był przyjacielem dzieciństwa i towarzyszem nauk Hrabi de Chambord.

— Gazeta Augsburska, podług nowin otrzymanych z Rzymu, donosi, że w dniu 17 Grudnia jenerał Gémeau zbierał głosy załogi francuzkiej i że ta jednomyślnie oświadczyła się za Ludwikiem Napoleonem.

— Czytamy w korrespondencyi Pana de Saint Chéron: «Przewrócenie wyobrażeń i stłumienie wiary w naszym kraju, oraz spodlenie charakteru narodowego, są po większej części dziełem tej filozofii anti-katolickiej i anti-francuzkiej, której nas nauczył P. Cousin i jego liczni zwolennicy. Jeżeli chcemy zniszczyć ducha rewolucyjnego, należy naprzód wykorzenić tę zgubną filozofiją z edukacyi publicznej. Nowy Minister i Rada Oświecenia Narodowego zrozumieli tę powinność. Dowiaduję się, że konkurs do katedry Filozofii został zniesiony. Jest to śmiertelny cios dla monopolium filozofii P. Cousin.»

— Rozesłane zostały rozkazy do władz Departamentowych, iżby nikt z uwięzionych, z powodu wypadków 2 Grudnia, nie był wypuszczonym na wolność bez decyzyi ministeryalnej.

— Obliczają, że już około miljona strzelb i karabinów weszło do składów Rządowych powodem rozbrojenia lub zwinięcia gwardyj narodowych po gminach, które miały udział w powstaniu lub sprzyjały takowemu.

— Jenerał Cavaignac wziął w kościele Protestantskim S. Honoryusza, w nocy na 25 Grudnia, ślub z panną Odier; Pastor Coquerel błogosławił to małżeństwo. Ślub katolicki miał miejsce nazajutrz. Jenerał zawsze ma zamiar wyniesienia się do Hollandyi.

— Zapewniają, że rozmaite kobiety, skazane na więzienie i wysiadujące takową karę w domach centralnych aresztu, oświadczyły chęć być wywiezionemi do Kayenny, dla utworzenia tam pierwszego zarodu zamierzanej osady karnej.

Paryż, 31 Grudnia. P. Granier do Cassagnac umieścił w *Constitutionnel* nowy artykuł, w którym powtarza dawne swe twierdzenie, że Ludwik Napoleon uważa trzy partye: legitymistów, orleanistów i demokratów zarówno niezdolnemi i nawet przeciwnemi uorganizowaniu Rządu na stałej podstawie, i że przeto postanowił wykonywać władzę, jeżeli ta zostanie mu udzielona, bez udziału dawnych partyj i dawnych opinij.

— Na dzisiejszej Giełdzie, 5-procentowe 101 fr. 5 cent.; 3-procentowe 66 fr. 10 centimów.

Paryż, 1 Stycznia 1852. Wczora przedstawienia urzędowe zaczęły się od Kommisyi Doradczej, która złożyła obrachowanie urzędowe głosów, danych w dniach 20 i 21 Grudnia.

Wypadek ogólny jest następujący: na 8,116,773 głosujących, 7,439,216 było twierdzących, czyli *za Ludwikiem Napoleonem*, 640,737 *przeciw*, a 36,820 kartek niewyrażających żadnego zdania.

Następnie było przyjęte Ciało Dyplomatyczne; nikt żadnej mowy nie miał. Toż samo i dziś, przy przyjęciu Ciał ukonstytuowanych w pałacu Tuileries.

— Dzisiejszy Monitor ogłasza dwa Dekreta; pierwszy wyj-

muje sprawy o przestępstwa druku z pod Sądów Przysięgłych i oddaje takowe pod Sądy Poprawcze, drugi przywraca Orła na chorągwiach i w herbie Francyi.

Paryż, 2 Stycznia. (Przez telegraf.) Zapowiedziano urzędowie, że Prezes przenosi się na mieszkanie do Pałacu Tuileries.

Na Giełdzie: 5-procentowe 103 fr. 10 cent.; 3-procentowe 70 fr. 30 centimów.

Paryż, 2 Stycznia. Prezes Rplitej miał następną mowę w odpowiedzi na przemówienie P. Baroche, Prezesa Kommisyi Doradczej, który mu złożył w imieniu tego Ciała obliczenie głosów, danych w dniu 20 i 21 Grudnia:

Mościpanowie.

«Francya odpowiedziała na otwarte zapytanie, które'm jej uczynił. Ona pojęła żem dla tego tylko wyszedł z obrębów prawności, ażeby powrócić do Prawa. Przeszło siedm miljonów głosów rozgrzeszyły mię, usprawiedliwiając czyn, który nic innego nie miał na celu, jak oszczędzenie Francyi, a może i Europie, wieloletnich klęsk i zamieszań.

«Dziękuję wam, żeście urzędowie sprawdzili ten wybór.

«Jeżeli sobie winszuję tak ogromnego wypadku, nie jest to skutkiem pychy, ale dla tego, że to mi daje moc mówienia i działania, jak przystało na Naczelnika tak wielkiego jak nasz Narodu.

«Pojmuję całą rozległość mojej nowej missyi i nie tajne mi są wielkie jej trudności. Ale z sercem prawe'm, ze spółdziałaniem wszystkich ludzi uczciwych, którzy, podobnie jak wy, będą mię wspierali swe'm światłem i dopomagali swym patriotyzmem, z doświadczone'm poświęceniem się naszej walecznej Armii, nakoniec z tą opieką o której udzielenie mi nadal będę jutro uroczyście błagał Najwyższego, tuszę stać się godnym zaufania, które Lud nie przestaje we mnie pokładać. Spodziewam się ustalić losy Francyi, zakładając instytucye któreby zarazem czyniły zadość i instynktom Narodu, i powszechnie objawionemu żądaniu, iżby mieć na przyszłość Rząd silny i godny poszanowania. I w rzeczy samej, zaspokoić wymagania obecne, stwarzając systemat któryby przywrócił Władzę bez naruszenia równości, bez zamknięcia drogi żadnym ulepszeniom, jest to położyć prawdziwe zasady jedynego gmachu, zdolnego wytrzymać w czasie poźniejszym swobodę rozumną i dobroczynną.»

—

Nowa Konstytucya nie została dziś ogłoszona, jak się spodziewano.

— Korrespondent jeden następnie opisuje obrzęd kościelny w dniu Nowego Roku: «Wnętrze katedry przedstawiało wspaniały widok. Ludwik Bonaparte wszedł do nawy i usiadł na wyniesione'm krześle po środku. Miał poraz pierwszy na sobie mundur Armii, ze złotemi szlifami. *Te Deum* rozpoczęło się natychmiast. Wszyscy wytężyli słuch na to, co nastąpi w hymnie po słowach *Domine salvum fac.* Co do mnie, słyszałem tylko *Rempublicam*, ale wszyscy mię otaczający twierdzą, że słyszeli wyraźnie całą frazę: *Domine salvum fac Rempublicam, ac Napoleonem, Populi electum.*

«Po skończonym hymnie, za danym przez P. Baroche znakiem, Kommisya Doradcza dała słyszeć z uniesieniem okrzyk *Vive Napoléon.* Z niemniejszym entuzyazmem odpowiedziała Armija. Ciało dyplomatyczne, sądownictwo i w ogóle wszystko cywilne zachowywało milczenie. Ta okoliczność nie uszła bystrego oka Ludwika Bonaparte. Z zadziwieniem uważano że w lożach, prócz loży gdzie była Xiężna Matylda we wspaniałym żółtym tureckim szalu, i otoczona strojnemi damami, oko spotykało same nader zaniedbane toalety.

«W zbiorowym wyrazie, obrzęd przedstawiał widok niezwyczajny i poważny. W Tuileries wszystko się ograniczało do prostych powinszowań i podziękowań między Ciałami ukonstytuowanemi i Naczelnikiem Rządu. Nikt nie miał żadnej mowy. Prezes przyjmował stojący w sali Marszałków, otoczony jenerałami i adjutantami. Deputacye defilowały przed nim.»

— Okoliczności które najwięcej ściągnęły uwagę publiczną, w obrzędach wczorajszych, jest to mundur Jenerała Porucznika Armii lądowej, przywdziany przez Prezesa; dążność religijna, przybrana przez Monitora, gazetę urzędową; fraza: *Domine salvum fac Rempublicam et Napoleonem;* przejazd Prezesa przez bramę tryumfalną Karuzelu i nakoniec przeniesienie się na mieszkanie do Tuileries.

Paryż, 4 Stycznia. Konstytucya dotąd nie jest ogłoszona, i sądzą iż to dopiero za dni kilka nastąpi. Wybory do Ciała Prawodawczego nakazane być mają w końcu bież. miesiąca, i tak to Ciało, jak i Senat, zbiorą się dopiero w Maju.

— Rozchodzi się wieść o rozwiązaniu Gwardyj Narodowych po całej Francyi i o utworzeniu natomiast siły zbrojnej nowego rodzaju, złożonej z ochotników. Zawsze też jest mowa o utworzeniu Sekretaryatu Stanu i Ministerstwa Policyi, oraz o zniesieniu Ministerstwa Handlu i Prac Publicznych.

— Ogłoszony został Dekret, iż odtąd moneta będzie odbijana z wizerunkiem Prezesa Rplitej.

— Największa spokojność w tej chwili panuje po całej Francyi.

WŁOCHY.

RZYM, *20 Grudnia.* Rząd Papiezki zażądał od marszalka Radeckiego zdjęcia stanu oblężenia w prowincyach zajętych przez wojska Austryackie. Sądzą, że to żądanie będzie spełnione, a w takim razie zarząd prowincyj będzie powierzony trzem Kardynałom Legatom, mianowicie, jednemu Umbryi, drugiemu Marchii i Xięztwa d'Urbino, a trzeciemu Romanii.

FLORENCYA, *22 Grudnia.* Ogłoszone wyroki Sądu Wojennego w sprawie wyprowadzonej we Wrześniu, w Liwurnie, za rozmaite przestępstwa druku, podbudzanie do buntu i ukrywanie broni, przeraziły wszystkie umysły, które dopiero ukoiły się za ogłoszeniem ułaskawienia udzielonego przez marszałka Radeckiego. Na 47 oskarżonych, 40, mię-

dzy którėmi dwaj starsi synowie lorda Aldoborough Strafford, byli skazani już na rozstrzelanie, już na szubienicę. Trzeci syn lorda osądzony był tylko na rok kajdan. Kary zostały złagodzone w taki sposób, że najcięższa ogranicza się do dwunastu lat więzienia. Areszt w czasie śledztwa policzony został za karę najmłodszemu synowi lorda Aldoborough i innemu jeszcze obwinionemu, i obaj zostali wypuszczeni na wolność.

Liwurna, 23 Grudnia. (Dep. telegr.) Sąd Wojenny skazał 47 Członków towarzystw tajnych już na śmierć, już na więzienie ciężkie (carcere duro). Marszałek hrabia Radecki ułaskawił wszystkie wyroki śmierci, na wyroki więzienia.

PORTUGALIJA.

LIZBONA, *19 Grudnia.* Królowa Jmć zagaiła osobiście sessyą Kortezów w dniu 15 b. m. W mowie Królewskiej wspomniano o konieczności zreformowania Konstytucyi, o potrzebie wprowadzenia wielkich oszczędności, oraz zbudowania dróg i kolei żelaznej, która ma dochodzić do granicy Hiszpanii.

— Cały kraj jest w stanie cierpienia z powodu panującej wielkiej suszy.

HISZPANIJA.

MADRYT, *21 Grudnia.* Dziś odbyło się dziękczynne nabożeństwo z powodu szczęśliwego rozwiązania Królowej Jejmości, i dziś też dopełniony został Chrzest nowonarodzonej Następczyni Tronu, której dano imię Izabella i imię które sobie przyniosła, Św. Dominika de Silos.

Madryt, 22 Grudnia. Dzisiejsza gazeta urzędowa ogłosiła kilka ważnych Dekretów Królewskich; z tych jeden udziela amnestyą zupełną skazanym za rozmaite przestępstwa polityczne, i mianowicie przywodzcom powstania karlistowskiego w Colmenar Viego.

23 Grudnia. Wczora odbył się obrzęd Chrztu świętego Xiężniczki nowonarodzonej. Rodzicami chrzestnemi byli: Infant don Francisco a Paulo, ojciec Króla, i Królowa-Matka, Marya Krystyna. Imiona nowonarodzonej są następujące: Marya-Izabella-Franciszka z Assises, Krystyna-Franciszka a Paulo. Sakrament był dopełniony przez Arcybiskupa Toledańskiego. Tymczasowo, przysięga Xiężniczce Asturyi (tytuł Następczyni Tronu) nie została złożona, w nadziei, że w czasie późniejszym Królowa Izabella II może udarować Hiszpaniją Xiążęciem Asturyi.

TURCYA.

KONSTANTYNOPOL, *14 Grudnia.* Ostatni statek parowy Trebizondu, przybyły przed kilku dniami do tutejszej stolicy, przywiozł z Persyi ważne wiadomości. Mirza Taghi Chan, Pierwszy Minister od roku 1848, utracił swą posadę i zastąpiony został przez swego brata, Ministra Wojny, Mirzę Aga-Chana. Nazajutrz po upadku Pierwszego Ministra, miasto Teheran stało się teatrem wielkich bezprawi, popełniono mnóstwo grabieży i morderstw, pałac Mirzy Tagi Chana został splądrowany i jedynie energiczne wdanie się jednego z Posłów zagranicznych, uratowało życie byłego dygnitarza.

19 Grudnia. (Depesza telegraficzna, odebrana w Berlinie.) Gubernator Dardannellów został złożony z urzędu i oddany pod sąd z powodu znieważenia Drogmana Konsulatu Austryackiego. — Od czasu zaszłego we Francyi przewrotu, Poseł Francuzki, P. de Lavalette, miewa ustawiczne narady z Wielkim Wezyrem i Ministrem Spraw Zagranicznych.

GRECYA.

W Gazecie Pruskiej, numerze z d. 28 Grudnia, znajdujemy wiadomość, że Król Jmć Othon w ostatnich czasach ciężko zachorował, z jakowego powodu Królowa Jmć odłożyła zamierzaną podróż do Niemiec.

NAJPÓŹNIEJSZE WIADOMOŚCI.

WIEDEŃ, *4 Stycznia.* Xiążę Schwartzenberg, Pierwszy Minister, otrzymał wielki krzyż orderu św. Stefana, a P. Bach, Minister Spraw Wewnętrznych, takiż krzyż orderu św. Leopolda.

PARYŻ, *5 Stycznia.* Wiadomości z prowincyj o dopełnioném po kościołach nabożeństwie, z powodu obioru Prezesa na lat 10, są najpomyślniejsze. Wszędzie obrzęd ten zgromadził liczne tłumy, w których szczególniej odznaczały się swą pobożnością i oznakami przywiązania klassy robocze.

— Donoszą z Wiednia z d. 27 Grudnia, że Ludwik Napoleon pisał do Cesarza Jmci prosząc o wydanie zwłok Xięcia Reichstadt, które, jak wiadomo, spoczywają w kościele Kapucynów, obok zwłok Maryi Ludwiki.

— Kontr-admirał *de Suin* mianowany został Dowodzcą naczelnym stacyi morskiej w Brezylii i la Plata, na miejsce admirała Leprédour.

AMERYKA. Odebrano przez Halifax następną depeszę telegraficzną:

Washington, 24 Grudnia, godz. 9 rano.

«Miasto nasze jest w płomieniach; pożar wybuchnął o świcie; już bogata i szacowna Biblioteka Kongressu zniszczona; w tej chwili marznie i niepodobna działać sikawkami.»

DOPISEK.

(Z dzisiejszej poczty.)

PARYŻ, *6 Stycznia.* Monitor dzisiejszy zawiera Dekret udzielający przywilej na budowę drogi żelaznej z Paryża do Lyonu.

LONDYN, *6 Stycznia.* Gabinet dotąd nie jest ostatecznie uzupełniony. Układy Pierwszego Ministra z Xięciem Newcastle i P. Cardwell zostały zerwane.

(Journ. de S.-P. Pszcz. Półn. R. I.)

Позволяется печатать. 3 Января 1852 года. *Цензоръ Н. Ахматовъ.*

W DRUKARNI WOJENNEJ.